ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 10. 4. 2010 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

153

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 5. októbra 2009 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Macedónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.
Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas uznesením č. 1770 z 1. decembra 2009 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi.
Prezident zmluvu ratifikoval 14. januára 2010.
Zmluva nadobudne platnosť 27. apríla 2010 v súlade s článkom 27 ods. 1.

K oznámeniu č. 153/2010 Z. z.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Macedónskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Macedónska republika,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä:

a) na Slovensku

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň z príjmov právnických osôb,

(iii) daň z nehnuteľností

(ďalej len „slovenská daň“),

b) v Macedónsku

(i) daň z príjmov fyzických osôb,

(ii) daň zo zisku,

(iii) daň z majetku

(ďalej len „macedónska daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré nastali v ich daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojem „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

b) pojem „Macedónsko“ označuje územie Macedónskej republiky, nad ktorým vykonáva Macedónska republika svoje suverénne práva podľa macedónskeho právneho poriadku a v súlade s medzinárodným právom,

c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovensko alebo Macedónsko,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv a povinností považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) pojem „podnik“ sa týka vykonávania akejkoľvek podnikateľskej činnosti,

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ podľa okolností označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) pojem „podnikanie“ zahŕňa aj vykonávanie profesijných služieb a ostatných činností nezávislého charakteru,

i) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu loďou, lietadlom, člnmi, železničným alebo cestným vozidlom vykonávanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v zmluvnom štáte, okrem prípadov, keď sa taká doprava vykonáva len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

j) pojem „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

k) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) na Slovensku ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v Macedónsku ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(2) Vždy, keď ide o uplatňovanie tejto zmluvy niektorým zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových predpisov toho štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má daný pojem podľa iných právnych predpisov toho štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho štátu podlieha v tom štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta registrácie, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria, a zahŕňa aj ten štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v tom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tom štáte alebo majetku

nachádzajúceho sa v tom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa ani v jednom z nich nezdržiava, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia túto otázku vyriešiť vzájomnou dohodou.

(3) Ak podľa ustanovení odseku 1 osoba iná ako fyzická osoba je rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa aj

a) stavenisko alebo stavebný alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak trvá dlhšie ako dvanásť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len pokiaľ činnosti takéhoto charakteru trvajú (ak ide o ten istý projekt alebo projekt s ním spojený) v krajine počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) použitie zariadenia iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriaceho podniku iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob tovaru patriaceho podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely poskytovania iných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvára sama osebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny, lietadlá, železničné alebo cestné dopravné prostriedky sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7
Zisky podniku

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tej stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených bez ohľadu na to, či vznikli v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby bol výsledok v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nebudú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí, lietadiel, člnov, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia podniku, ktorý sa zaoberá vodnou dopravou, je na palube lode alebo člna, tak sa považuje za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak domovský prístav nie je, nachádza sa v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, na ktorých by sa dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť

týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov toho štátu; ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy dividend. Tento odsek neovplyvní zdanenie ziskov spoločnosti, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iné príjmy, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, poberá zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, ten druhý štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi toho druhého štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v druhom štáte, ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov majúcich zdroj v tom druhom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktorých skutočným vlastníkom je rezident druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu; ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

(3) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy

z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku. Pojem „úroky“ nezahŕňa žiadne príjmy, ktoré sa považujú za dividendy podľa ustanovení odseku 3 článku 10.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, za ktorú sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, za ktorú sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a ktorých skutočným vlastníkom je rezident druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu; ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie a iné prostriedky na reprodukciu obrazu alebo zvuku, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tej stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza jej stála

prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo iných obchodných práv na spoločnosť, ktorej majetok sa skladá – priamo alebo nepriamo – hlavne z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v druhom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(4) Zisky zo scudzenia lodí, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, členov používaných vo vnútrozemskej vodnej preprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, lietadiel, členov, železničných alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18 len v tom štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak

a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu

zamestnania vykonávaného na palube lode, člnu, lietadla alebo železničného alebo cestného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave alebo na palube člna používaného vo vnútrozemskej vodnej preprave sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 17
Dôchodky

S výhradou ustanovení článku 18 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

Článok 18
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tom štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu,

(i) je štátnym príslušníkom toho štátu alebo

(ii) sa rezidentom toho štátu nestala len z dôvodu poskytovania takých služieb.

(2)

a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán toho štátu, fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podlieha zdaneniu len v tom štáte.

b) Taký dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak tá fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom toho štátu.

(3) Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatnia na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom toho štátu.

Článok 19
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, nezdania sa v tom štáte za predpokladu, že platby majú zdroj mimo toho štátu.

Článok 20
Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tom štáte.

(2) Príjmy formou výhier zo stávkovania alebo lotérií majúce zdroj v druhom zmluvnom štáte sa tiež môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, ak skutočný vlastník takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, podniká v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

Článok 21
Majetok

(1) Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Lode, lietadlá, člny, železničné alebo cestné vozidlá prevádzkované v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu takých lodí, lietadiel, člnov, železničných alebo cestných vozidiel podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia toho podniku.

(4) Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

Článok 22
Vylúčenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý sa môže podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí

a) znížiť daň z príjmov toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tom druhom štáte,

b) znížiť daň z majetku toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tom druhom štáte.

Takéto zníženie však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá podľa okolností na príjmy alebo

majetok, ktoré sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú je vyňaté zo zdanenia v tom štáte, ten štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov alebo majetku takého rezidenta vziať do úvahy vyňaté príjmy alebo majetok.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k rezidencii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 bude uplatňovať aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tom druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(3) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(4) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(5) Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatnia na dane každého druhu a charakteru.

Článok 24
Riešenie prípadov dohodou

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto

zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom spoločnej komisie, zloženej z príslušných orgánov alebo z ich zástupcov, s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a typu, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, uchovávajú sa v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v prvej vete. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa v žiadnom prípade nemôžu vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax toho alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní toho alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27
Nadobudnutie platnosti

(1) Táto zmluva podlieha schváleniu podľa postupov, ktoré oba zmluvné štáty vyžadujú z hľadiska nadobudnutia platnosti tejto zmluvy, a platnosť nadobudne šesťdesiatym dňom od dátumu prijatia neskoršieho oznámenia zmluvného štátu o splnení všetkých formálnych náležitostí potrebných na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Ustanovenia zmluvy sa budú vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poukázané, vyplatené alebo pripísané

počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na príjmy alebo majetok v každom daňovom roku počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudla platnosť.

(2) Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku podpísaná 2. novembra 1981 v Prahe sa prestane uplatňovať a vykonávať vo vzťahu medzi Slovenskou republikou a Macedónskou republikou odo dňa, v ktorom sa začne vykonávať táto zmluva.

Článok 28
Skončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, pokým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou najneskôr šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy poukázané, vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na príjmy alebo majetok v každom daňovom roku počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 5. októbra 2009 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, macedónskom a anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Robert Fico v. r.

Za Macedónsku republiku:

Nikola Gruevski v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.